

РЕШЕНИЕ

№ 10278

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николинка Бузова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3561** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“ GMBX „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия, с данъчен номер в България BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РГД 3000-587/18.03.2022 г./32-90450, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница Пловдив“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна.

В жалбата се навеждат доводи, че решението е незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административно-производствените правила, както и при неправилно възприета фактическа обстановка. Релевират се доводи, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Твърди се още, че чл. 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва

последните посочени от кръга доказателства, посредством които може да се удостовери реалността на търговската операция. Сочи още, че нито един документ не е бил оспорен от митническата администрация, нито е бил приет за неистински и/или подправен. Жалбоподателят твърди също, че в оспореното решение митническата администрация не е отчетла спецификата на търговските отношения между дружеството и международната търговска верига Lidl. В случая, не се касаело за изолирана доставка, а за продължителни търговски отношения, свързани с периодични доставки, което предполагало по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат. Сочи се, че за стоите от един си същи вид, каквито са внасяните тиквички, дружеството реализирало печалба, изчислен за един по-дълъг едномесечен период, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който е депозирал писмени бележки, че поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се сторените по делото разноски. В случая, не се касаело за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, както неправилно било прието в оспорваното решение. В представени писмени бележки излага подробни аргументи относно основателността ѝ. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД Митница – Пловдив при Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител, оспорва депозирания жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. Представя писмени бележки с подробно изложени мотиви, като твърди, че искането в жалбата следва да бъде отхвърлено, защото при вземане на решение от страна на митническите органи в конкретния случай се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните за вноса за неопределено дълги периоди от време съгласно чл. 148 параграф 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447. Твърди, че митницата търси доказателства, които да обосновават достоверността на високата декларирана от вносителя цена и за целта се изследват обстоятелства, свързани със стоката и нейното естество, обстоятелства, свързани с търговския партньор-продавач на конкретната стока. Посочва, че вносителят е посочил, че ще прилага метод 1 /методът на договорената стойност по реда на чл.70 МКС/, но иска митническата стойност да се определи чрез прилагане на метод 4 /дедуктивен методи по реда на чл.74 §2 б. В от МКС/ и това искане противоречи на митническото законодателство - Регламент №952/2013г. /МКС/ и съществуващото законодателство не допуска вносителят да избира кой метод ще се прилага, а те се прилагат в точна последователност-от основен /по чл.70 МКС/ към вторични методи /по чл.74 МКС/. В заключение моли оспореното решение да бъде потвърдено като съдът вземе предвид изложените мотиви в Решение от 21.09.2023г. по дело С-770/2021г. на СЕС.

Административен съд София-град, Трето отделение, 3-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.05.2021 г. в МБ Свиленград е регистрирана митническата декларация с MRN 21BG003010026808R2, с вносител OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, с която

са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход РТурция, в това число и пресни тиквички (стока № 4) с нето тегло 2400 кг.

В момента на подаване на митническата декларация (04.05.2021 г.) са декларирани следните данни:

За стока № 4/5 пресни тиквички с код по КН [ЕГН], с нето тегло 2400 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 3597,02 лв., преизчислена в €/100 кг. на 76,63 €/100 кг.2. Определената от ЕК за дата 04.05.2021 г. СВС за пресни тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и с произход Р Турция е 51,1 €/100 кг.

Съгласно разпоредбите на чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/24473, ако вносната стойност е по-голяма с повече от 8 % от СВС, се изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС (51,10 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (76,63 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (51,1 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 560,08 лева4, размер отговарящ на размера на митото, което вносителят би платил при определената на 51,10 €/100 кг. за 04.05.2021 г. СВС.

На 04.05.2021 г. с писмо с рег. № 32-140638 немското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003010026808R2 от 04.05.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 4/5 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за стока № 4 - пресни тиквички, е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH - „Ренус България“ ООД.

На 28.05.2021 г., „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник, съгласно пълномощно с рег.№ 48450 от 10.03.2021 на търговското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, е представило в законоустановения срок, посочен в чл. 75 Параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията фактури за продажба на първо търговско ниво, калкулация за продажната цена и др. документи. За стока № 4 - пресни тиквички, цялото количество от 2400 кг. е продадено на цена от 93,00 €/100 кг.

На 08.07.2021 г., с молба с вх. № 32-217398 „Ренус България“ ООД е представило в МБ Свиленград документи за стоката пресни тиквички, по митническа декларация с MRN 21BG003010026808R2 от 04.05.2021 г.: справка декларация за ДДС за данъчен период месец май 2021 г. с приложения към нея дневници за покупки и продажби;

уведомление за приемане на постъпили данни от справката-декларация за ЗДД, дневници за покупки и продажби за данъчен период месец май 2021 г.; подадена VIES декларация за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни период месец май 2021 г.

След проверка на представените доказателства митническите органи са установили следното:

За стока № 4 пресни тиквички, представените фактури за последваща продажба сочат, че тиквичките са продадени на цена от 93,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с МРН 21BG003010026808R2 от 04.05.2021 г.), изчислени на 95,11 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи са счели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 560,08 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-397459 от 08.12.2021 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница Пловдив, с което за стока № 4/5 - пресни тиквички по МД с МРН 21BG003010026808R2 от 04.05.2021 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 582,05 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 09.12.2021 г. В определения срок, от страна на търговското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH не е депозирано възражение срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоката тиквички с нето тегло 2400 кг. по МД с 21BG003010026808R2 от 04.05.2021 г.

В оспореното в настоящото производство Решение № РТД 3000-587/18.03.2022 на директора на ТД Митница – Пловдив е разпоредено за стока № 4 от митническата декларация МРН 21BG0030100808R2 от 04.05.2021 г. - пресни тиквички да се коригират данни /ЕД/: в ЕД 1/10 „режим“, като на основание чл. 75, пар. 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е отказано да се освободи предоставеното обезпечение в размер на 560,08 лева и същото е задържано като плащане на дължимото вносно мито.

Отделно от това, на основание чл. 75, пар. 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (04.05.2021 г.) до датата на събиране на дължимото мито.

В група данни 4 /информация за определяне стойността и данъците/ вписванията се коригират по следния начин: ЕД 4/6 (Дължим размер на вноското мито – А00) вместо 460,42 лв. да се чете 307,02 лв.; ЕД 4/6 /дължим размер на вносно мито - А01/ да се

чете 713,48 лв., ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 29.7282 ; ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 4464,24 лв. да се чете 3825,93 лв.; ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 892,85 лева да се чете 765,19 лв.

Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (А01) – 560,08 лв. да бъде взето под отчет. Определено е, че разликата от 127,66 лв. ДДС е недължимо внесена с платежно нареждане съставено на 04.05.2021 г.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение на директор на ТД Митници - Пловдив. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Приета е и съдебно - икономическа експертиза, изготвена от вещото лице А. Д., която съдът изцяло кредитира като обоснована, компетентна и неоспорена от страните.

Вещото лице дава заключение, че договорената и реално заплатена цена от „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ - Германия за закупуване на процесните стоки от Турция е следната: в търговска фактура DES2021000000552 от 30.04.2021 г. са описани процесните стоки, посочени в следните позиции: на ред 6, с вписан предмет на „Кавак“ – тиквичка: с количество 2 400 кг., с единична цена 0,652 евро/кг и стойност 1 564,80 евро или 65,20 евро/100 кг.

В експертизата е направено заключение, че е отразена договорената и реално заплатена цена в търговската фактура, в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП, като правилно са извършени записите.

В заключение на въпрос № 4 вещото лице е посочило, че определената от Европейската комисия за датата 21.04.2021 г. стандартна вносна стойност /СВС/ за пресни тиквички с произход от РТурция, е 51,10 евро/100 кг., а стандартната вносна стойност, определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 04.05.2021 г. за „тиквички“ с произход от РТурция, е 51,10 евро/100 кг., увеличена с 50 на сто, е 76,65 евро/100 кг., като по процесната търговска фактура за процесната стока с нето тегло 2 400 кг. е и тя не надвишава с 50 % стандартната вносна стойност от 76,65 евро/100 кг., определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 04.05.2021 г.

В съдебно заседание вещото лице посочи, че процентът, с който цената надвишава стандартната вносна стойност е 38,94 %, т.е. с повече от 8 %.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт съгласно чл. 220, ал. 2 ЗМ, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съгласно чл. 70, пар. 1 от МКС, уреждащ метода за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Параграф 2 на чл. 70 допълва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Нормата на чл. 1, пар. 1, втора алинея от МКС предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент №1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент №1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на

изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ е избрал да определи митническата стойност на внесените партиди стоки въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане

от вносителя.

По митническа декларация MRN 21BG003010026808R2/04.05.2021 г., с вносител „ОГЛ - Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в тиквички с нето тегло 2400 кг. - стока № 4 . Тези зеленчуци са в обхвата на Приложение VII на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (40) (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) №2454/93 на Комисията (41). По предписанието на чл. 181, § 2 от Регламента е предвидено, че за да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Според чл. 75, § 1 от Делегирания регламент продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците за целите на чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 са тези от Приложение VII към Делегирания регламент.

При действието на чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, ако митническата стойност на продуктите от част А към Приложение VII се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 МКС и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. В тази хипотеза размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите се определя по фиксираната стойност при внос.

В тежест на вносителя е да докаже в едномесечен срок от продажбата на продуктите и в четиримесечния срок от датата на приемане на декларацията за поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 МКС, или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, б. "в" МКС (вж. чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегирания регламент). Доказването на условията на освобождаване на партидата включва не само фактурата, а и всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от партидата (чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент). Условие за освобождаване на гаранцията е представяне на удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Иначе обезпечението се задържа чрез плащане на вносни мита (чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегирания регламент).

В случая декларираната митническа стойност на продуктите е по-висока с повече от 8 % от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Последващата реализация на стоките на цена, близка до себестойността им определя като непълно проведено доказване на освобождаването на партидата според условията, потвърждаващи правилно определяне на митническата стойност по метода на чл. 70 МКС. Под "условия" по смисъла на чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 следва да се разбират всички обстоятелства, настъпили след пускането на стоките в свободно обращение в ЕС, които могат да потвърдят или да опровергават достоверността на декларираната договорна стойност (така т. 79 от решението на СЕС по дело С-770/21). По разясненията в т. 82 от същото решение продажбата на загуба може да се възприеме като сериозна индикация за изкуственото завишаване на декларираната договорна стойност от вносителя, за да се избегне плащане на вносно мито или да се намали размера му.

Съдът споделя възраженията от страна на ответника, че трайните търговски отношения на вносителя и клиентите му, при които печалбата се постига в дългосрочен план, не представляват обстоятелство, потвърждаващо достоверността на декларираната договорна стойност. Разглеждането на конкретния внос като част от многото и във връзка с последващите продажби по тях е в противоречие с чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент. Според посочената разпоредба декларираната договорна стойност се съотнася към фиксираната стойност при внос към момента на съставяне на декларацията. Затова и гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, обезпечава вноса по конкретната МД. Не се основава на позитивното право очакването на вносителя установяване на търговските отношения с клиенти, обуславящи продажби на занижена цена, да не е свързано с деклариране на митническа стойност, насочено към постигане на по-малки размери на митническите задължения. В контекста на тези отношения деклараторът може да "регулира" декларираната митническа стойност, така че да постигне печалба в произволно избран от него период. Рентабилната търговска практика не предполага продажба на загуба. При съмнения в способността си да докаже условията, потвърждаващи правилното определяне на цените по чл. 70 МКС и в срока за доказване, вносителят е разполагал с възможността да определи митническата стойност по метода на чл. 74, § 2, б. "в" МКС.

Не е дължима отлика с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при вноса, като основание за съмнение у митническия орган в достоверността на декларираната стойност. Този довод се основава на т. 90 от цитираното решение на СЕС по дело С-770/21 и решението по дело С-291/15, към което се препраща. Позицията на СЕС по тези дела е, че разликата с повече от 50% между декларираната стойност на партидата внесени стоки и СВС "...е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност...". Този извод не изключва наличието на основания за съмнения и при по-малки разлики на декларираната и СВС в хипотезата на продажба на загуба, стига декларираната митническа стойност на продуктите да е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Това отклонение е юридическият факт, пораждащ тежестта на вносителя да докаже "..., че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно

условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност." (вж. т. 93 от решението на СЕС по дело С-770/21).

Не е възможно смесено прилагане на методи. Методите се прилагат в точна последователност – от основен към вторични методи. Чл. 74, пар. 1 от МКС гласи, че вторичните методи се прилагат само ако не може да се използва основният метод. Не е възможно и икономически необосновано е към момента на вноса вносителят да използва един метод за определяне на митническата стойност, а когато е необходимо след вноса да доказва декларираната митническа стойност и освобождава обезпечението, да иска да се прилагат правилата на друг метод.

В случая се установи, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и, че вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. За доказване достоверността на договорната стойност вносителят е представил фактури за покупката, за транспорт, международни товарителници, фактури за продажба на внесените домати и тиквички, стокови разписки за получените стоки, доказателства за плащане на договорената цена, справки калкулации за формиране на продажната цена. Безспорно износителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката.

Съгласно т. 90 от Решение по дело С-770/2021 г., във връзка с т. 38 и т. 39 от решение по дело С-291/2015 г. по опис ана съда на ЕС, митницата може да се усъмни в митническата стойност, ако тя е по-висока с повече от 50 % от средностатистическата стойност на сравними стоки, в случая от определената от Комисията стандартна вносна стойност на плодове и зеленчуци с входни цени. Кат последица СЕС казва, че разлика от повече от 50 % може да обоснове съмненията на митническите органи и те да отхвърлят декларираната митническа стойност на разглежданите стоки /решение по дело С-291/15, т.39/

Съгласно чл. 75, пар. 2, ал.1 от ДР 891/2015 г. обаче, митницата е задължена да провери митническата стойност, когато тя е по-висока с повече от 8 % от стандартната вносна стойност. Т.е. митническите органи в този случай са длъжни да се усъмнят в декларираната митническа стойност, а не при разлика от 50 %. Т.е. тази норма е императивна за митниците, като в този случай задължава митниците да изиска обезпечение и да провери стойностите преди вноса и след вноса.

При тези факти и с оглед постановеното Решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на ЕС, по силата на чл. 633 от ГПК, вр. чл. 144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в РБ, поради което следва да се приеме, че вносителят не е представил удовлетворяващо митническите органи

доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията.

В този смисъл е и постановената след решението на СЕС практика на ВАС по аналогични спорове между същите страни: Решение № 12244 от 11.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7004/2023 г., Решение № 11917 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 826/2023 г., Решение № 10232 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848 от 09.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1852/2023 г., Решение № 11651 от 28.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1975/2022 г., Решение № 11610 от 27.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1948/2022г., Решение № 11327 от 20.11.2023 г. на ВАС по адм. д. №7245/2021 г., Решение № 11788 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8208/2021 г., Решение № 11757 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9654/2022 г., Решение № 11971 от 5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11456/2021 г., Решение № 11994 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11037/2021 г., Решение № 1432 от 07.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10718/2022 г. на ВАС и др.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Предвид гореизложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 3 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия срещу Решение № РТД 3000-587/18.03.2022 г./32-90450 на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия да заплати на Териториална дирекция Митница Пловдив, при Агенция „Митници“, направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

